

Lőrincz György konferálta fel **Szakács István Pétert**, akinek nyolcadik, *Csempészáru* című kötetét mutatták be a Művelődési Ház koncerttermében. „Amikor a könyv nem érdemli meg a dicséretet és a szerző sem, akkor kerül az ember nehéz helyzetbe. Én most nem ilyen helyzetben vagyok” – mondta a székeljudvarhelyi író, aki hirtelen lett az esemény házigazdája **Vida Gábor**

helyett, hiszen ő nem tudott jelen lenni az eseményen.

A *Bookart* kiadó igazgatója, **Hajdú Áron** elmondta, hiába sírunk, hogy határon túl ragadt kisebbség vagyunk, azt nem szabad elfelejtenünk, hogy a magyar irodalom részei vagyunk, ahogyan például a nyolckötetes Szakács is. „Nem szeretek beszélni, nem is nagyon tudok” – fejezte be intermezzóját Hajdú.

Nincs tizenharcas karika

Mindhárom rész történeteiben az a közös, hogy mindenki ismeri őket a gyerekkora óta, de most más megvilágításban kerülnek az olvasó elé. A mesék a legősibbek, általuk olyant élményt kap a gyerek, amelyen keresztül egy másik dimenzióba tekinthet át.

Az első rész öt írása **más mese, hiszen főleg felnőtteknek szól** a világunk mai problémáiról. „Nem abban az értelemben szólnak nekik, hogy tizenharc karikásak, ezt előre elmondom, nehogy valaki azért vegye meg a könyvet” – tette hozzá a szerző.

A *Felemás evangéliumok* novellái bibliai történeteket dolgoznak fel, a mindenki által jól ismert szereplőkkel. Természetesen ezek is mások, mint amelyeket a Bibliában olvashatunk, de **nincs bennük semmiféle szentségtörés**, ezért nem fogja a könyvet betiltani pápai rendelet. Hajdú hozzátette, hogy kár érte, hiszen akkor nem tudnának annyi példányt nyomtatni, hogy elég legyen.

Szakács, mint Mária Magdolna

Arra a kérdésre, hogy kik a történetek elbeszélői, Szakács azt felelte, az az epika előnye, hogy sokkal több elbeszélő lehet benne, mint egy lírai alkotásban. „Ha van öt szereplő, az ötféle nézőpont, ötféle hang, ötféle állapot”. A legravaszabb, **ha egyes szám első személyben mesél az elbeszélő, azzal hitelesíti a történetet.**

„Megöltem a szomszédom” – mennyivel hitelesebb, mintha a krimiíró azzal kezdené a történetét, hogy a szomszéd megölte a szomszédját, magyarázta az író. Külön kalandot jelent számára egyes szám első személyben írni, főként, ha egy más életkorú, más kultúrájú, más nemű emberként szólal meg.

Tiszta szappanopera

A kötet több téma körül forog. Egyik ezek közül a hatalom: **mit tesz a hatalom az emberrel**, mi történik valakivel, ha hirtelen hatalom birtokába kerül, meg tudja-e őrizni az identitását, ajándék-e vagy méreg, ami deformálja az ember lelkét. Az emberi kapcsolatok közül a szerelem, a szerelem megváltozása az egyik témája.

„Ezek mind **nagyon elcsépeelt dolgok**, szappanoperába valóak, viszont itt a megfogalmazáson van a lényeg” – puskázott Szakács, elmondása szerint ő is belelendült a lesésbe, mint a diákok, akik éppen a próbaérettségiznek az iskolában.

Bejegyzés a nyelvi és kulturális kompetenciák fejlesztéséről és a nyelvi és kulturális kompetenciák fejlesztéséről